připsání úroku do 31./12. 1918 (čl. 6.), není však třeba dle autentického výkladu min. financí, aby majitelé vkladních knížek předkládali je peněžním ústavům k připisování úroků.

Všechny peněžní ústavy sděltež výpisy běžných účtů stranám v den 28./2. 1919 (mimo poštovní úřad šekový).

Výplata řádně přihlášených vkladů a podílů nesmí přesahovati 50% stavu dne 1. března 1919.

Do 31. května 1919 opraviž každý své přiznání. Platí obdobně zde ustanovení vyložená zhora pod III. č. 2. odstavec poslední.

Vklady a podíly, jež nebudou do 10. června 1919 k soupisu přihlášeny, propadnou ve prospěch státu (čl. 15.).

2. Nař. z 6./3. 1919 č. 114 sb. z. mění částečně a doplňuje nařízení ze 25./2. 1919 č. 86 sb. z. Peněžní ústavy smí od 10. března 1919 přejímati vklady a je beze všeho obmezení vydávati.

Pro vklady učiněné před 1. březnem 1919 zaváději se do 24. března 1919 včetně obmezení

a) týdně výplata pouze 15% vkladů ze dne 28./2. 1919.

b) i přes 15% ale ne přes 50% ohledně výplat mezd, nájemného, daní, dávek veřejných.

Od 25. března 1919 nesmí ústav vyplatiti nic, dokud není knížka opatřena doložkou a rovněž výplata na běžném účtu, pokud nebyl řádně přihlášen.

V. Poměr k bance Rak.-uh. upraven nař. ze 6./3. 1919 č. 119 sb. z

VI. Zbývá pouze provésti soupis:

1. neknihovních pohledávek;

2. dobytka, hospodářských strojů, strojů s budovami nespojených, vozidel, surovin, polotovarů, zásob zboží;

3. částek vydaných v době od 1./8. 1914 do 28./2. 1919 na opatření si drahokamů, perel, skvostů, vzácných koberců a tkanin, hudebních nástrojů, předmětů uměleckých, ozdobných a jiných přepychových, sbírek;

4. pojistek životních na kapitály a důchody a pojistek na zásoby zboží uloženého nebo dopravovaného;

5. zlata, stříbra, mincovaného i nezpracovaného.

Tyto soupisy nás tedy ještě očekávají. Zajímavo jest, že sankce propadnutí ve prospěch státu jest v zákoně z 25./2. 1919 č. 84 sb. z. určena pouze ohledně nepřihlášených vkladů, podílů, pohledávek neknihovních.

Dodatek. Mezi tiskem vydány byly tyto další předpisy:

1. nař. z 19./3. 1919 č. 141 sb. z. týkající se soupisu mincovaného i nezpracovaného zlata a stříbra, oběžných, obchodních i z oběhu vzatých zlatých a stříbrných mincí domácích i cizích, cizozemských papírových peněz v den 1. března 1919. Nabyl-li kdo zmíněných předmětů v době od 1./3.—1./4. 1919 jest povinen soupisem jak dřívější, tak pozdější majitel a prvý musí udati i jméno nabyvatelovo.

Soupisem povinen i ten, kdo odevzdal zmíněné věci jako vklad na valutovou zápůjčku*) anebo je nabídl devisové ústředně.

Soupis koná se od 1. do 20. dubna t. r. dle vzorce předepsaného a sice dvojmo!

Po 20. dubnu mohou úřady vyzvati osobu přiznání nepodavší ku přiznání, načež vyzvaný musí do 14 dnů přiznání podati.

Trestní následek v § 11., 12., 13., 14.

2. Nařízení z 1./4. 1919 č. 166 sb. z., jímž povinná nabídka devisové ústředně ohledně cizích valut a cenných papírů znějících na měnu cizí prodloužena byla do 30. dubna 1919 (viz čl. 3. odst. 1. zákona z 20./3. 19 č. 143 sb. z. Dosud byla lhůta do 3. dubna!)

3. nařízení z 1./4. 1919 č. 167 sb. z. o zákazu výplat účtů před 26. únorem t. r. vzniklých.

(Psáno dne 17. března 1919.)

ZE DNE.

Nová amnestie daňová. Dle čl. 13. nař. ze dne 4. března 1919 čís. 110 a § 18. nař. ze dne 12. března 1919 čís. 126 byla vládou zaručena poplatníkům amnestie při soupisu vkladů a cenných papírů tak dalece, že nesmí býti použito správných údajů jejich k trestnímu stíhání pro dosavadní nesprávná neb neúplná udání, učiněná při vyměřování daní výdělkových, daně z příjmů, důchodové, válečné a vojenské taxy — opraví-li poplatník do 31. května t. r. své přiznání. Ustanovení to není zcela jasné. Dle § 13. zák. ze dne 16. února 1918 čís. 66 má se k opravě přiznání k dani z příjmů, jež stalo se po 17. dubnu 1916 jen tehdá hleděti, když poplatník hodnověrně osvědčí, jak příjem r. 1913 tak i roku válečného. Dle § 14. téhož zákona, zjistí-li se při ukládání daně z příjmu v letech 1917—1922 jmění, jehož výnos nebyl dosud zdaněn, pokládati dlužno jmění to za část válečného zisku, neprokáže-li poplatník, že pochází z příjmů nepodrobených dani válečné aneb z příjmu již zdaněného. Bylo-li tudíž učiněno přiznání do 17. dubna 1916, odpadá pro poplatníka osvědčování příjmů. Vyskytuje se otázka, zda — opraví-li poplatník do 31. května 1919 své přiznání za rok 1913 a následující — bude povinen osvědčovati hodnověrně výši příjmů let 1913 a válečných, jinými slovy, zda novým nařízením byla lhůta čl. 13. zák. ex 1918 do 17. dubna 1916 stanovená prodloužena do 31. května 1919 čili nic. Pro tento výklad mluví poslední věta čl. 13. a 18. soupisových nařízení, ježto dle toho vyměření dodatečných daní za dobu před rokem 1914 odpadá, tudíž za r. 1914 až 1918 se daň z příjmu dodatečně vyměří a nebude se zamlčené jmění, jež v r. 1913 již existovalo, pokládati za příjem válečných let. Bylo by však bývalo záhodno, aby vláda v tomto případě udělila také amnestii poplatkovou, neboť mnohé zamlčení příjmů spočívá v tom, že poplatník udal při prodeji nemovitostí nižší cenu, anebo že při nápadu dědickém zamlčel část pozůstalosti a přizná-li nyní dodatečně příjem tohoto zamlčeného jmění, riskuje přes amnestii daňovou vyšetřování pro těžký přestupek důchodkový, na jehož potrestání náš stát zájmu nemá; stal se přece proti starému Rakousku. Amnestií poplatkovou, jež týkala by se ovšem pouze prominutí trestnosti skutku, docílil by stát dalších příjmů z poplatků, předepsaných dodatečně ze zamlčeného jmění. Neníli však zákonodárce článkem 13. resp. 18. soupisových nařízení vyloučiti platnost ustanovení § 13. a 14. nař. z r. 1918 pro poplatníky, již dodatečně příjmy přiznali, a musil-li by poplatník osvědčovati příjem roku 1913 a let válečných, pak měl zákonodárce aspoň ustanoviti bližší podmínky tohoto osvědčování a zejména připustiti i přísahu neb slib strany na místě přísahy, jež mohli by poplatníci skládati ve formě angl. neb amerického affidavit před notářem.

V nařízení o soupisu vkladů ze dne 4. března 1919 čís. 110 jest mezera. Stanoví se totiž v něm, že seznam musí podati majitel vkladu osobně, po případě poslem, není však uvedeno (na rozdíl od nařízení ze dne 25. února 1919 čís. 85 a ze dne 12. března 1919 čís. 126 ohledně válečných půjček a cenných papírů), že seznam ten má podati také depositář, což jest důležito, poněvadž se zhusta stává, že strany skládají u právních zástupců peníze, jež notář, aby nelžely ladem, ukládá pro ně na úrok a strana ani neví o tomto uložení, takže není dána možnost, aby vklady ohlásila. Tomu jest rovněž tak zejména při vkladech pozůstalostních, které teprve se mají rozděliti a o nichž ani strana, ani právní zástupce neb soud neví, kolik každému dědici neb odkazovníku připadne. Z tohoto důvodu mělo by nařízení doplněno býti tím, že by povinnost hlášení vkladů byla uložena též schovatelům.

Hodnota cenných papírů. Až do vypuknutí války stanovena byla hodnota cenných papírů k vyměření poplatků podle kursu vídeňské bursy z onoho dne, pro který hodnota měla býti zjištěna. Když vídeňská bursa následkem válečných událostí byla uzavřena, bylo nařízením ze dne 22. října 1914 č. 294 ř. z. ustanoveno, že hodnota tato zjištěna býti má dle záznamu poslední vídeňské bursy (25. července 1914). Poněvadž během doby záznam tento daleko již neodpovídal prodejní hodnotě cenných papírů, bylo nařízením ministerstva financí ze dne 28. prosince 1916 č. 431 ř. z. ustanoveno, že finanční ministr může nařídíti, aby bursovní komora vídeňská pro určitá období časová stanovila hodnoty cenných papírů. Tímto způsobem byly ceny papírů vídeňskou bursovní komorou občas několikráte stanoveny, a byly tyto úřední odhadní ceny ministerstvem financí ve věstníku vždy prohlášeny. Podle zákona ze dne 28. října 1918 č. 11 sb. z. čl. 2. zůstávají všechny dosavadní zákony a nařízení prozatím v platnosti. Zůstává tudíž výše uvedené nařízení, když nebylo dosud zrušeno, ani nové nařízení ohledně hodnocení cenných papírů ministerstvem financí vydáno, v platnosti. Po převratu státním nalézá se však sídlo bursy a bursovní komory vídeňské nyní v obvodu cizího

*) Lhůta prodloužena až do odvolání!

státu, Německo-Rakouska. Nelze si představiti, že by hodnocení cenných papírů (důležité zejména v pozůstalostech) mělo se díti podle odhadních cen, vydaných bursovní komorou cizího státu. Brzké opatření v této věci jeví se nutným. Pro dobu přechodní stačilo by nařízení, aby hodnocení to dělo se podle odhadních hodnot pražské bursy, které ku dni 31. prosince 1918 pražskou bursou k účelům bilančním byly vydány.

Novela k notářskému řádu. Po pětiměsíčním úsilí vyhlášen byl konečně dne 26. března t. r. ve sb. zák. zákon ze dne 18. března 1919 čís. 155, jenž ustanovuje, že úřední pečeť notářova má obsahovati pouze jméno a příjmení notářovo, jeho hodnost jako notáře a jméno úředního sídla a země. — Podpis obsahovati bude nyní pouze jméno a příjmení a hodnost jako »notáře«. Notáři již jmenovaní mohou nadále užívati dosavadních pečetí, upravených tak jak shora uvedeno, tím, že odstraní z pečetí orla a označení »c. k.« I není třeba pečetí těch znovu schvalovati. Dále jsou povinni všechni notáři v celém území českoslov. republiky do jednoho měsíce, kdy nabude zákon účinnosti, t. j. ode dne 10. dubna čítaje, nekolkovaným podáním sborovému soudu druhé stolice zaslati následující, svým podpisem a pečetí opatřenou formulku přísežní: »Přísahám, že budu československé republice vždy věren a vlády její poslušen, že budu veškeré zákony a platná nařízení zachovávati a svůj úřad jako notář podle zákonných ustanovení řádně a svědomitě zastávati.« Lhůtu tu může soud druhé stolice ze zvláštních důvodů přiměřeně prodloužiti. Nevykoná-li notář přísahy, bude se za to míti, že se úřadu vzdává a pozbývá pak oprávnění úřad zastávati. — Spolek n. č. s. podal ministerstvu spravedlnosti další již vypracovaný návrh zákona, aby pro úřad notáře na Slovensku byli způsobilí také notáři a kandidáti, kteří složili zde zkoušku notářskou. — Na Slovensku totiž dle informací, kterých se nám dostalo, má býti vypsán konkurs na 18 notářských míst a dle not. řádu uherského vyžaduje se k dosažení úřadu notářského zkouška soudcovská neb advokátní. — Zkoušky notářské uherský zákon nezná. Proto spolek zasadil se ihned o to, aby umožněno bylo našim kolegům se zkouškou notářskou ucházeti se o místa na Slovensku.

Obstavení velkostatků. Zákon ze dne 9. listopadu 1918 čís. 32 o obstavení velkostatků není dle našeho náhledu postačitelným. Dle § 1. t. z. jest neplatné každé zcizení, zastavení a zatížení statků, zapsaných do desk zemských. Ustanovení to se obchází tím způsobem, že majitelé velkostatků žádají za odepsání pozemků z desk zemských do knih pozemkových bez změny vlastnictví, což zemský soud Pražský povoluje. Jakmile pozemky jsou zapsány do knih pozemkových, lze jich bez svolení ministerstva zemědělství prodávati, resp. zatižovati. Upozorňujeme na to ministerstvo zemědělství, neboť tímto způsobem mohl by býti celý velkostatek až na nepatrný zlomek převeden do knih pozemkových.

Zprávy spolkové. Při ustavující valné hromadě dne 29. prosince m. r. zvoleni do ústředního výboru za předsedu p. Dr. Batěk, za členy notáři z Čech Dr. Čapek, Dr. V. Černý, Dr. Čulík, F. Hubna, Dr. Kreiml, Dr. Mokrý, E. Pinz, Dr. Svoboda, M. Schäfer, A. Zahálka a Dr. Zmek. Z Moravy a Slezska: Dr. Gardavský, Dr. Pelc, A. Tesař, Dr. Togner, Dr. Slaměník, Dr. Kroutil. Z kandidátů Dr. Hausman, L. Kuna a J. Podlipný. Místopředsedou zvolen Dr. Kreiml, A. Tesař a E. Pinz. Jednatelem Dr. Čulík, pokladníkem M. Schäfer. Do výkonného výboru zvoleni mimo předsedu, místopředsedu a jednatele Dr. V. Černý a Dr. Hausman. Ke spolku přihlásilo se dosud za členy 120 notářů a 59 kandidátů. Z obvodu dvou notářských komor členské přihlášky dosud nedošly. Také na Slovensku jeví se zájem pro spolek náš.

První odbor Spolku n. č. s. založen byl v Praze a zvolen na ustavující valné hromadě dne 2. března 1919 za starostu Dr. Čulík, za místostarostu not. Pavlíček, za jednatele not. Dr. V. Černý a kand. not. J. Kroupa, za pokladníka not. Fr. Novotný, za členy výboru not. Hruška a Krajíček a kand. not.: Dr. Korál, Lener, Kuna, Dr. Šimek a Tachecí. První členská schůze odbývána dne 24. března 1919, na níž přednášel Dr. Čulík o reformě práva manželského. Příští schůze bude 26. dubna, na níž přednášeti bude Dr. V. Černý o osnově nového notářského řádu. Upozorňujeme, že každý člen spolku jest tím též členem odboru té komory, v jejímž obvodu má své sídlo. Příspěvek roční jest 4 K.

Veškeré členy Spolku n. č. s. žádáme, aby zasílali pojednání vědecká, praktické případy, podněty neb dotazy na redakci našeho listu Praha-II., Václavské nám. 28. Redakce bude vděčna za každý příspěvek neb podnět. Příspěvky se honorují.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství p. Hugona Mayera, t. č. nadporučíka auditora v Bratislavi, notářem v Sedlci.

Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil notáře: Františka Hálu v Polici n. M. do Poděbrad a Dra. Ladislava Procházku v Kamenici n. L. do Jindř. Hradce.

Uprázdněná místa notářská.

Notářské místo v Benešově.

Dne 4. března 1919 zemřel pan Antonín Pinkas, notář v Benešově. — Soutěž ku obsazení takto uprázdněného místa notářského v Benešově vypsána bude notářskou komorou v Praze po dojití poukazu příslušného soudu sborového.

Notářské místo v Polici n. Medh.

Podepsanou notářskou komorou vypisuje se tímto soutěž k znovuobsazení notářského místa v Polici nad Metují, přeložením notáře Františka Hály uprázdněného.

Žadatelé o místo to podejtež žádosti své ve smyslu výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 31. října 1887 č. 9172 doložené předepsanou cestou do 18. dubna 1919 u podepsané komory notářské.

Královéhradecko-chrudimská komora notářská v Hradci Král., dne 1. dubna 1919.

Místo notářské v Kamenici n. Líp.

Podepsaná notářská komora vypisuje tímto soutěž ku obsazení místa notářského v Kamenici nad Lípou, přeložením notáře Dra. Ladislava Procházky do Jindř. Hradce uprázdněného.

Žádosti, doklady ve smyslu výnosu min. práv ze dne 31. října 1887 č. 9172 opatřené, budtež podány do 22. dubna 1919 včetně předepsaným způsobem podepsané notářské komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 3. dubna 1919.

Notářské místo ve Frýdlandu.

Ku obsazení místa notářského ve Frýdlandu, umrtím notáře p. Dra Viktora Lenka uprázdněného, vypsána notářskou komorou v Liberci soutěž se lhůtou do 26. dubna t. r.

Listárna redakce.

K četným dotazům sdělujeme, že do soupisu jmění náležejí i pohledávky palmární (i účty dosud nevydané). Spolek náš spolu s komorou Pražskou podal ministerstvu financí pamětní spis, aby zvláštním dodatkem soupis těchto pohledávek vyloučil. Podobně podala i advokátní komora návrh téhož smyslu s dodatkem, aby po případě bylo dovoleno účty palmární přihlašovati paušálním obnosem.

Všem pp. kolegům! Upozorňujeme pp. kolegy na nutnost, aby se přihlašovali za členy našeho spolku. Veškeré komory prohlásily, že způsobí rozhodnutí sboru notářských, aby uloženo bylo všem kolegům za povinnost stavovskou, by se stali členy našeho spolku. Jest to veledůležito, má-li spolek míti té váhy, jakou měl spolek rakouský. Jest nám třeba podpory všech v této době, kdy jednati se bude o celý náš stav. Členský příspěvek stanoven pro notáře na 120 K, pro kandidáty notářství na 10 K ročně. Časopis zasílá se členům spolku zdarma.

Dr. Zdeněk Dvořák

kand. advokacie
soud. tlumočník jaz. anglického a ruského

Praha II.
Myslíkova ulice č. 18.